

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Ὁ στρατηγὸς Καραϊσκάκης, μαθάνων ὅτι 500 περίπου ἔχθροι ἦσαν ἐστρατοπεδευμένοι εἰς Σκοῦρτα, ἐν τῶν λεγομένων Δερβενοχωρίων, κατὰ τὰ μεθόρια σχεδὸν τῆς Μεγαρίδος καὶ Βοιωτίας, ὅπου ἦτον ἡ γενικὴ τοῦ ὑπὸ τὸν Κιουταχὴν στρατεύματος ἀποθήκη τῶν τροφῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἐχώρισεν ἐν σῶμα τοῦ ὑπὸ αὐτὸν στρατεύματος ἀπὸ 1200 συνιστάμενον, καὶ ἀπὸ ὅλων τῶν σωμάτων συγκείμενον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸ ἐναντίον τοῦ ἔχθρου κατὰ τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γενναίου, εὐπειθοῦς, τιμίου καὶ ἀξίου πολεμικοῦ Κ. Γεωργίου Χελιώτου· καὶ ὁ ἀξίος οὗτος ἀξιωματικὸς ἐπλήρωσεν ἄριστα τὸ πρὸς ὃ ἐδιωρίσθη. Ἐπιπεσόντες εὐτυχῶς οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἐχθρῶν ἐφόνευσαν ἱκανοὺς ἐξ αὐτῶν· ἐδίωξαν δὲ δύο περὶ πω ὥρας μακρὰν τοὺς λοιποὺς, καὶ ἐκτὸς τῶν ὅπλων, ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ πλουσίων λαφύρων, ἔλαβον 10,000 πρόβατα, πολλὰ βόδια, ἵππους καὶ ἡμίονους, καὶ κατὰ τὴν 24 ἐπέστρεψαν νικηταὶ εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνῃ στρατόπεδον. Κατὰ τὴν εὐτυχῇ ταύτῃ ἐκστρατείᾳ εἰς μόνον ἐφονεύθη τῶν ἡμετέρων, καὶ εἰς ἐπληγώθη, ὀνομαζόμενος Ψάρρος, ἀξιωματικὸς εἰς τὸ ὑπὸ τὸν Κ. Χ. Περραιδὸν στρατεύμα.

Ὁ ἀξίος οὗτος ἀξιωματικὸς Γ. Χελιώτης ἐπλήρωσεν ἄριστα καὶ κατὰ τὰς εἰς Χαϊδάρι δύο μάχας τὸ στρατιωτικὸν του χρέος· ἐπειδὴ ὅμως ἔλειπεν, ἀπειταλμένος ὢν εἰς Δέστιν τινα ἀναγκαίαν παρὰ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Κ. Γ. Καραϊσκάκη, δὲν ἠμώρεσε νὰ ὑπογραφῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν πέμφθεισαν τότε τῶν στρατηγῶν ἀναφορὰν περὶ τῶν κατὰ τὸ Χαϊδάρι διατρεχάντων. Ὅθεν δικαίως πρέπει νὰ καταταχθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τὸν χορὸν τῶν στρατηγῶν τῶν ὑπὸ ἑνὶ γενικῷ ἀρχηγῷ συγκροτούντων τὸ στρατόπεδον κατὰ τοῦ Κιουταχὴ σωμάτων, καὶ νὰ μὴ μείνῃ ἄγνωστος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὁ ἀξίος τοῦ ἀνδρός.

— Εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθμὸν τῆς Ἐφημερίδος ἀναγγέλλουτες τὴν ἐφοδὸν τῶν ἐχθρῶν εἰς Ἀθήνας ἐξελάβομεν καὶ ἐπεριγράψαμεν ἄλλο ἀντ' ἄλλου κατὰ λάθος. Ἡ ἐφοδὸς δὲν ἐγένεν εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος, τὴν ὁποίαν ἐπεριγράψαμεν, ἀλλ' εἰς τὸ ὅπισθεν τῆς ἀκροπόλεως μέρος, σερπεντζές τουρκιστὶ λεγόμενον. Ἔως οὗ λάδωμεν ἔνδοθεν τῆς ἀκροπόλεως περιστατικωτέραν τῆς ἐφοδῶν ταύτης περιγραφὴν, εὐχαριστούμεθα νὰ ἐκδώσωμεν τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα γράμματος τῆς ἐν Αἰγίνῃ ἐπιτροπῆς τῶν Ψαριανῶν ἀπὸ 25 Αὐγούστου.

“Τὰ τῆς Ἀττικῆς ἔχουσιν οὕτως πρὸς τὸ παρόν. Ἀφ' οὗ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐπέρασαν εἰς Σαλαμίνα, ὁ ἐχθρὸς μὴ ἔχων ἄλλο ἀντικείμενον ἀσχολήθη εἰς τὴν ἐκπόρθησιν τῆς ἀκροπόλεως, πυροβολῶν, καὶ διευθύνων πρὸς αὐτὴν ἀκαταπαύστως βόμβας. Ἐκ τούτου πολλὰ ὀλίγον ἔδραψε· διότι ἡ ζημία, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν, ἐστάθη ἐν παιδίῳ, μία γυνή, καὶ εἰς ὄνος, τὰ ὁποῖα ἐθανάτωσε μία βόμβα. Ἄλλη τις ζημία δὲν ἠκολούθησεν, ἂν καὶ ἐρρίφθησαν ἀπειροὶ βόμβαι. Τὴν κυριακὴν, προχθὲς δηλ., καὶ τὴν τρίτην, συγκεντρώσας εἰς ἓν ὅλας του τὰς δυνάμεις ἐβίασε τὴν ἐφοδὸν τοῦ σερπεντζε, τοῦ χαμηλοῦ δηλ. τείχους, τοῦ πρὸ τῶν προπυλαίων τῆς ἀκροπόλεως· ἀλλ' ἐξάκεις ὥρμησε, καὶ ἐξάκεις ἀπεκρούσθη πρὸς μεγίστην αὐτοῦ βλάβην. Οἱ νεκροὶ ἔμειναν εἰς τὸν τόπον τῆς μάχης, καὶ οὔτε οἱ ἐχθροὶ οὔτε οἱ ἡμέτεροι ἠμώρευν νὰ τοὺς ἐπάσωσιν· ἔγραψαν ὅμως οἱ ἡμέτεροι πρὸς τὸν στρατηγὸν Καραϊσκάκην καὶ λοιποὺς, νὰ ὑπάγωσιν, ὅπως, μυχόμενοι αὐτοὶ ἔξωθεν, ἐκείνοι δυνήσῃσι ν' ἀπομακρύνωσι τὰ πτώματα, ὥς φέροντα ἀνυπόφορον δυσωδίαν. Οὗτοι ἐπέρασαν προχθὲς, καὶ ὁ συνταγματάρχης ἐπερῶσε χθὲς εἰς Ἐλευσίνα. Πολλοὶ κρότοι κανόνιων μᾶς μηνύουσιν ὅτι χθὲς ἐγένετο μάχη εἰς τὴν Ἐλευσίνα, καὶ τὰ πλοῖά μᾶς ἐπυροδόλουν, φαίνεται, τοὺς ἐχθρούς. Τὸ ἀποδησόμενον εἰς ἐτι ἄγνωστον. Δι' ἄλλης εὐκαιρίας δέλομεν σὰς τὸ κοινοποιήσῃ.”

Κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν εἶναι δίκαιον νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀγαθοὺς ἀπεσιωπήσαμεν ἕως τῶρα. Οἱ χρηστοὶ τῶντι πολῖται καὶ πατριῶται Ψαριανοὶ



ἀρχῆς τῆς εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ ἀπέστειλαν τρία πλοῖα εἰς βοήθειαν τῶν διὰ τῶν κινήματων τῶν ἡμετέρων, καὶ εἰς φύλαξιν τῆς ἐλλάδος, καὶ τὰ μὲν ἐξ ἰδίων οἰκονομοῦντες, τὰ δὲ ἐκ κοινῆς συνεισφοράς τῶν ἐν Σαλαμῖνι καὶ Αἰγίνῃ κατοικοῦσιν ἕως τῶρα. Τὰ πλοῖα ταῦτα εἶναι τὸ μὲν τοῦ Κ. Ἀνδρέου Γιαννίτζη, τὸ δὲ τοῦ χατζῆ Ἀλεξάνδρου, καὶ τὸ τρίτον τοῦ Κ. Νικολάου Καρακωνσταντῆ, τὰ ὅποια καὶ πληροῦσι πιστῶς καὶ μετὰ πολλοῦ ζήλου τὸ πρὸς ὃ ἐδιωρίσθησαν χρέος.

Ὁ Ἱμπραχίμης ἐσυγκέντρωσεν ἀπὸ πολλοῦ ὅλας στρατιωτικὰς δυνάμεις τοῦ εἰς τὸν Μιστράν, καὶ περιφερόμενος εἰς τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ἔκαיע καὶ ἔθυσεν ἀνεμποδίστως. Αἱ ἀντιστάσεις, τὰς ὅποιας εὗρισκεν, ἦσαν μικραὶ, καὶ ὄχι ἱκαναὶ εἰς τὸ νὰ τὸν ἐμποδίσωσι, καὶ βλάβῃσι σημαντικῶς. Μόνον εἰς τὸν ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου εὐρισκόμενον πύργον, τοῦ Μαχμούτ-μπεη λεγόμενον, εὗρηκεν ἀντίστασιν γενναίαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἠναγκάσθη νὰ πολεμήσῃ ἡμέρας ἱκανάς. Τριάκοντα μόνον ἦσαν οἱ ἐν αὐτῷ κλεισμένοι Ἕλληνες, καὶ οἱ τριάκοντα οὗτοι ἐτόλμησαν νὰ ἀνισταθῶσιν εἰς ὀλόκληρα σώματα τοῦ Ἱμπραχίμη. Ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ μεταχειρισθῇ καὶ κανόνια κατὰ τοῦ πύργου, καὶ ἔρριψε κατ' αὐτῷ ὑπὲρ τὰς 100 σφαίρας· ἀλλ' οὔτε διὰ τούτων ἠμπόρεσε νὰ δειλιάσῃ τοὺς ὀλιγωτάτους ἐκείνους ἀνδρας. Ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ ἐπλησίασαν παραπολὺ εἰς τὸν πύργον, καὶ ἄρχισαν νὰ σκάπτωσιν ὑπόνομον. Βλέποντες τότε τὸν προφανῆ κίνδυνον οἱ ἡμέτεροι, ἔκαμαν τὴν γενναίαν ἀπόφασιν, νὰ ἐξέλθωσι διὰ νυκτός, καὶ νὰ διασωθῶσι διὰ μέσου τοῦ ἐχθροῦ ξιφῆρεις, καὶ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἔκαμαν ἔργον. Τρεῖς ἐκ τῶν ἐξεληθόντων κινδυνεύοντες, νὰ πέσωσιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, ἐπέστρεψαν διωκόμενοι, καὶ κλεισθέντες πάλιν εἰς τὸν πύργον ἐπολέμησαν γενναίως μέχρι δείλης τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ὁ ἐχθρὸς ἔβαλε τελευταῖον πῦρ εἰς τὸν ὑπόνομον, καὶ οὕτως κατώρθωσε τὸν σκοπὸν του. Πόσον ἀξιώπαινοι καὶ ἀξιομίμητοι εἶναι οἱ τριάκοντα οὗτοι πατριῶται! Εἶθε τὸ παράδειγμα τῆς εὐτολμίας καὶ ἀνδρίας των νὰ διαδοθῇ εἰς πολλούς!

Κατὰ τὴν 21 ἐκστράτευσαν οἱ ἐχθροὶ, καὶ ἀναβαίνοντες ἀπὸ Πολιάκας καὶ ἐπ' ἀνῶθεν τοὺς Πέντε Αὐλοὺς ἐπροχώρουν εἰς Βασιλικὴν, καὶ ἕως εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· ὑπερδάντες δὲ καὶ τὸ ὑψηλότερον ὄρος τοῦτο ἐμδῆκαν εἰς τὰ ἔξω χωρία τῆς Μάνης. Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ὁ ἐχθρὸς ἔκαυσε τὸ Μαραθονῆσι καὶ ἐπροχώρησεν εἰς Σκουτάρη, καὶ εἰς τὸ Μαλεύριον χωρίον, καὶ ἐκτείνεται ἕως εἰς τὸ Ἐλος.

Σπαραττεται τῷ ὄντι ἡ ψυχὴ τοῦ καλοῦ πατριῶτου, ὅταν βλέπῃ ἀδύνατον ἐχθρὸν ἄγοντα καὶ φέροντα μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, καὶ τόσα Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀσχολούμενα ἀπὸ τοῦ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ πολέμου,

καὶ ἀσχολούμενα εἰς ἐμβυλίους ταραχὰς διὰ τὰ ἄγρια τοῦ δεινὸς καὶ τοῦ δεινὸς πάθη. Ὁ Ἱμπραχίμης κινεῖται τόσον ἀπονεννημένως, καὶ ἐμδαίνει εἰς τόσον δυσδάτους τόπους, ὥστε φαίνεται ὅτι ζητεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ὀλεθρὸν του, καὶ ἤθελε τὸν εὐρεῖ Ἰωάννι πρὸ πολλοῦ, ἂν ἡμεῖς καταφρονούντες τὰ πρὸς ἀλλήλους ἄγρια πάθη, καὶ τὰ ἰδιαίτερα ποταπὰ συμφέροντα, συνερχόμενοι εἰς ἑαυτοὺς, ἐκινούμεθα κατ' αὐτοῦ σπουδαίως. Ἀλλ' εἶθε τελευταῖον νὰ σωφρονισθῶμεν, καὶ νὰ διδαχθῶμεν ἐξ ὧν ἐπάθομεν τί πρέπει νὰ πράξωμεν, καὶ εἰς τί ν' ἀσχολούμεθα, διὰ νὰ σωθῶμεν.

— Μανθάνομεν ὅτι κατὰ τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς συνεκροτήθη μάχη περὶ τὴν Κίσσαμον εἰς Κρήτην, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν 28 ἐχθροὶ, καὶ ἐπληρώθη εἰς χριστιανὸς Κυθήριος, εὐρεθεὶς ἐκεῖ χάριν ἐμπορεύματος. Μεταξὺ τῶν ἄλλων λαβύρων ἐπῆραν οἱ ἡμέτεροι καὶ τέσσαρας ἐκλεκτοὺς ἡμιόνους. Ἀλλὰ περὶ τούτου προσμένομεν ἀπὸ Γραμπύσης βεβαιώσεως εἰδήσεις.

Οἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ἀγῶνος εὐρισκόμενοι Ἑπτανήσιοι συμφωνήσαντες, καὶ ἐνωθέντες εἰς ἓν, ἐσύστησαν πρὸ καιροῦ στρατιωτικὸν σῶμα ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑπτανήσιον, καὶ ἀρχηγὸν αὐτοῦ ἐκλεξαν τὸν στρατηγὸν Δ. Εὐμορφόπουλον Ἰθακήσιον, ὅστις εὐρίσκεται τὴν σήμερον ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν μαχόμενος γενναίως.

Τὸ Ἑπτανήσιον τοῦτο σῶμα ἐκστράτευσεν ἐντεῦθεν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου μηνὸς εἰς τὴν Ἀττικὴν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ προσωρινοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ Κ. Ἰωάννου Κατσαροῦ Λευκαδίου (ἕως οὗ τὸ παραλάβῃ ὁ ἀρχηγὸς Διονύσιος Εὐμορφόπουλος), καὶ τῶν ἀξιωματικῶν του Ἰωάννου Ποφάντη Κερκυραίου, Στέλιου Συνοδινῶ καὶ Μ. Δρακοπούλου τῶν Κεφαλήνων, Ἀντωνίου Γαδριῆλ Κυθηρίου, καὶ Νικολάου Χαλκωματᾶ Ζακυνθίου, καὶ εὐρέθη εἰς τὰς κατὰ τὴν 6, καὶ 8 τοῦ μηνὸς τούτου συγκροτηθεὶσας εἰς Χαϊδάρη μάχας, ὅτε ἔδειξε χωριστὴν ἀνδρίαν καὶ ἡρωϊσμόν, καταφρονῶν τὸν θάνατον. Εἰς μάλιστα ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὁ Παρασκευᾶς Κοντόπουλος Κεφαλὴν ἐκ Φαρακλάτων, ἐφόρευσε καὶ τὸν γιουρούκ-μπαϊρακτάρην τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἔλαβε τὴν σημαίαν. Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Κ. Καραϊσκάκης, ὁ συνταγματάρχης Κ. Φαβιέρης καὶ τινες ἄλλοι ὀπλαρχηγοὶ ἀντήμειψαν τὸν εἰρημένον Κοντόπουλον διὰ τὴν γενναϊότητά του· παρομοίως καὶ ἡ Διοίκησις.

Ὁ στρατηγὸς καὶ φρούραρχος τῶν Ἀθηνῶν Ἰωάννης Γκούρας γνωρίζων τὴν ἀνδρίαν, τὴν μεγαλοθυμίαν καὶ τὸ σταθερὸν τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑπτανησίων προσέκαλεσε τὸ σῶμα τοῦτο, νὰ ἐμδῇ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ὡς φρουρὰ αὐτῆς· καὶ ἐν ᾧ ἀπέφερε πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν ζητῶν, νὰ διορισθῇ τὸ σῶμα αὐτὸ νὰ ἐμδῇ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἕως οὗ καὶ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ τοῦ σώματος τὴν ἐκκόλουθον ἐπιστολήν:

Ἐνθερμοὶ ζηλωταὶ τῆς πατρίδος καὶ ἐνάρετοι πατριῶται!

Ἐκ τῶν ἐπαλλήλων περιστάσεων καὶ τῆς μὴ εὐκαιρίας δὲν ἐδυνήθη νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὴν πλήρη πατριωτισμοῦ τῶν 12 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἐπιστολὴν Σας. Νῦν δὲ τυγχάνων αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας, Σᾶς λέγω, ὅτι μεγαλῶς εὐχαριστήθην, διὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς τῆς ταύντι πατριωτικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τὸ δι' αὐτῆς συνταθέν σῶμα, καὶ διὰ τὴν τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ τοῦ σώματος ἐκλογὴν, τοῦ ἐναρέτου, λέγω, καὶ καλλίστου τῶν πατριωτῶν ἀδελφοῦ μου Εὐμορφοπούλου.

Ἄριστοι πατριῶται! Ἡ ἐκ φήμης πατριωτικῆ καὶ ἡρώικῆς ψυχῆ τῶν συμπατριωτῶν Σας, παντοῦ ἐκωδυνίσθη, καὶ περὶ τὸν νομίζω νὰ εἶπω, ὅτι πάντοτε ἐστάθησαν ἀκούραστοι εἰς ὅλας τὰς μάχας, καὶ τοὺς πλέον μεγαλητέρους κινδύνους τοῦ ἱεροῦ μας τούτου ἀγῶνος· ἀλλ' ἔρχομαι νὰ Σᾶς παρακαλέσω, ἵνα βάλῃτε ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, διὰ νὰ συνδεθῶσιν ὅλοι οἱ συμπατριῶταί Σας, καὶ ὑπερδέβαιοι εἰμὶ, ὅτι παντοῦ θέλουν εἶσθαι παράδειγμα μεγάλων ἡρώικων κατορθωμάτων.

Ἐπεθύμουν, Κύριοι, αὐτὸ τὸ σῶμα νὰ ἀποδείξῃ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ φρούριον μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ του καὶ ἀδελφοῦ μου Εὐμορφοπούλου τὸν ἑνθερμον ὑπὲρ πατρίδος ζῆλον καὶ πατριωτισμὸν του. Διὰ τοῦτο Σᾶς παρακαλῶ, νὰ παρακινήσετε αὐτὸ, διὰ νὰ ἐμδῇ εἰς τὸ φρούριον, καὶ ἂν ἡ Διοίκησις, ἡ ἢ πατριωτικὴ του ἐπιτροπὴ δὲν δυνήθῃ νὰ τὸ ἐξοικονομήσωσιν ἀπὸ μισθόν, Σᾶς ὑπόσχεται μὲ καθαρὰν συνειδήσιν ὁ ἀρχηγός του νὰ τὸ ἐξοικονομήσῃ καὶ ἀπὸ μισθόν, καὶ ἀπὸ τροφᾶς, τῶν ὁποίων πλημμυρεῖ τὸ φρούριον.

Αὐτὸ τὸ σῶμα, Κύριοι, ἂν ἐμδῇ, θέλει ὀνομάζεσθαι Πατριωτικὴ Ἑπτανησιακὴ φρουρά. Ὅθεν ξαναπαρακαλῶ νὰ ὑπάγῃ ἐν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, εἰ δυνατόν, ὅπου εὐρίσκεται, καὶ νὰ παρακινήσῃ αὐτὸ νὰ εἰσέλθῃ ἐξ ἀποφάσεως.

Ἡ μεγαλητέρα πρὸς τὴν πατρίδα δούλευσις εἶναι αὐτῇ, Κύριοι· ἐπειδὴ εἰς μόνον αὐτὸ τοῦ φρουρίου κρέμαται ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους μας. Περιμένων αὐτὸ λοιπὸν μὲ ἀνυπομονησίαν εἰμὶ διὰ βίου,

Εἰλικρινὴς φίλος Σας καὶ πατριώτης

Ἰωάννης Γκούρας.

Τῇ 16 Αὐγούστου 1826, ἐκ τοῦ φρουρίου Ἀθηνῶν.

Τὸ στρατιωτικὸν αὐτὸ σῶμα, καθὼς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπιθυμοῦντες εὐκαιρίας, διὰ νὰ δεικνύωσι τὸν πατριωτισμὸν, καὶ τὴν ἀνδρίαν των, καὶ νομίζοντες εὐτυχίαν τὸ νὰ διακινδυνεύσωσι, καὶ νὰ χύσωσι τὸ αἷμα των μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως, καὶ πατρίδος, ἀπεδέχθησαν προθύμως τὴν πρόσκλησιν· καὶ ἡ Σ. Διοίκησις ἔδωκε, καθ' ὅσον ἐδυνήθη, τὰς βοηθείας τῆς εἰς τὸ σῶμα αὐτό.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Κύριε!

Κατὰ τὴν 17 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς σᾶς εἰδοποίησα ὅσα ἠκολούθησαν μετὰ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐχθρῶν. Σᾶς εἰδοποιῶ καὶ τάχα ὅτι κατὰ τὴν 20 τοῦ μηνὸς τούτου καταδάντες εἰς τὸν κάμπον τῆς Τριπολιτζᾶς συνεκροτήσαμεν νέον πόλεμον πρὸς τοὺς ἐχθροὺς μετὰ τῆς ὀλίγης ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου ἀδελφικῆς Πελοποννησιακῆς δυνάμεως. Ἐφονεύσαμεν τέσσαρας ἵππεῖς, καὶ ἐπληρώσαμεν ἱκανοὺς τῶν ἐχθρῶν· ἐπιάσαμεν καὶ δύο ζῶντας· ἐκυριεύσαμεν προσέτι ἓνα ἀξιόλογον ἵππον, τρεῖς ἡμιόνους, καὶ πολλὰ ὄπλα. Σᾶς ἔλεγα προλαβόντως ὅτι θέλω σᾶς χαροποιήσῃ, καὶ ἰδοὺ ἐφύλαξα λόγον. Γνωρίζω ὅτι εἶναι μικρὰ ταῦτα, πλὴν καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ ὀλίγοι, καὶ ἂν ἦσαν περισσότεροι ἔπρεπε νὰ πιάσωμεν ζῶντα καὶ αὐτὸν τὸν φρούραρχον τῆς Τριπολιτζᾶς, τοῦ ὁποίου ἐπληρώσαμεν τὸν ἵππον, καὶ ὁ ἀγῶς ἀπελπισμένος ἔτρεχεν ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Μένω κ. τ. λ.

Ἐκ τοῦ μοναστηρίου τῶν Βαρσῶν 1826 Ἀγούστου 22.

Στάϊκος Σταϊκόπουλος.

Μεταξὺ τῶν ἀηδῶν πλασμάτων, καὶ παχυλῶν ψευδολογημάτων, ἀπὸ τῶν ὁποίων γέμεισι περὶ Ἑλλάδος αἱ ἐφημερίδες τῆς δυτικῆς Εὐρώπης καθ' ἑκάστην, τάττομεν καὶ τὸ ἀκόλουθον, εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Λαυσάννης ἀπὸ 25 Ἰουλίου εὐρισκόμενον.

“ Ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς τοῦ Λονγδούνου (Lyon) ἀνήγγειλε πολλάκις ὅτι ἡ Γαλλία ἠσχολεῖτο νὰ κατορθώσῃ τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ δουκὸς τοῦ Νεμουρσίου (Nemours), δευτέρου υἱοῦ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἀὐρηλιανοῦ (Orléans), ὡς βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Ὅσον ἀπίθανος καὶ ἂν ἦναι ἡ εἰδήσις αὕτη, ἡ εἰρημένη ἐφημερίς ἀναφέρει αὐτὴν εἰς ἕκαστον ἀριθμὸν· καὶ ἰδοὺ τί ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν ἀπὸ 13 Ἰουλίου ἀριθμὸν. “ Ἀπὸ νέου γράμματος τοῦ ἐν Τουλῶνι ἡμετέρου ἀνταποκρ. τοῦ, ἀπὸ 10 Ἰουλίου, μαυθάνομεν ὅτι, ἂν πρέπη νὰ πιστεύσωμεν εἰς λόγους τινὰς περιφερομένους εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οἱ Ἀγγλοὶ ἐνεργοῦσιν εἰς τὸ νὰ κατορθώσωσι τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ δουκὸς τῆς Σουσεκίας (Sussex) εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ἀπεσταλμένοι Γάλλοι, εὐρισκόμενοι πρὸς τὸ παρὸν εἰς Ναύπλιον, ἔδωκαν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἤθελεν εἶναι συμφερότερον εἰς τὸ ἔθνος των νὰ λάβωσι βασιλέα ἐκ τῆς οἰκίας τῶν Βουρβωνιδῶν. — Λέγουσι προσέτι ὅτι ἄρχισαν ἤδη νὰ γίνωνται πραγματεῖαι μετὰ τῆς ἀγίας καθέδρας [τοῦ Πάπα, ἐν Ῥώμῃ] περὶ διαλλαγῆς, ἡ ὁποία ἤθελε καταστήσῃ τὴν πνευματικὴν ἐνότητα, καὶ ἤθελε κάμει, ν' ἀναγνωρισθῇ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου ἡ κυριαρχία τοῦ Πάπα. ”

“Οστις θέλη ν' ἀναιρέσῃ τὰ τοιαῦτα πλάσματα, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν σχολὴν καὶ ἀταραξίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ ὁ πλάτων· ἀλλ' ἡμεῖς τοιαῦτον διάθεσιν δὲν ἔχομεν, καὶ μάλιστα ἀναγινώσκουμεν τὰ τοιαῦτα, καὶ δι' ἀπλὴν περιέργειαν τὰ μεταφράζομεν καὶ ἐκδίδομεν.

Συνέπεια τῆς εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. καταχωρηθείσης ἀπαντήσεως.

Ἀλλ' ἐν ᾧ ὁ Κ. Συντάκτης ὑπερασπίζεται τὸ δι' ἐπιτροπῶν εἰδικῶν δικάζειν, ἀντιφατικῶς ἤδη τὸ κατακρίνει· πλὴν, λέγει, οἱ δικάζόμενοι δὲν ἐδύναντο νὰ τὴν ἀποφύγῃσι. Λανθάνεται ὅμως ὅχι ὀλίγον ὁ Συντάκτης μας· καθότι τὸ πολιτικὸν σύνταγμα, κατὰ τὸν § 1' θεσπίζει ῥητῶς οὕτω· “Κάνενας δὲν δύναται νὰ βιασθῇ νὰ διαφύγῃ τὸ ἀνήκον κριτήριον.” αἱ δὲ εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ δὲν ἦσαν τὸ ἀνήκον κριτήριον. Εὐκόλως λοιπὸν οἱ δικάζόμενοι ἐδύναντο νὰ ἀποφύγῃσι τὰς παρανόμους ἐπιτροπὰς, καταφεύγοντες εἰς τὸ ἀνήκον δικαστήριον, τὸ ὁποῖον κάνεις δὲν ἐδύνατο νὰ τοὺς βιάσῃ, διὰ νὰ τὸ διαφύγῃσι. Ἐκ τούτου δὲ φαίνεται ἡ σαθεότης καὶ τοῦ ἐξῆς ἐπιχειρήματος τοῦ Συντάκτου ὅτι, ἐπειδὴ, ἐάν τις τῶν δικάζομένων ἀπεφασίζετο εἰς θάνατον, τὸ ἐγκληματικὸν δικαστήριον δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν ἀναστήσῃ πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς διαδικασίας του, δὲν δύναται ἤδη νὰ δικάσῃ τοὺς παρανόμως ἀθωωθέντας. Οἱ δικάζόμενοι κάμνοντες τὰς ἀνηκεύσας διαμαρτυρήσεις τῶν ἐναντίον τῆς παρανόμου συστάσεως τῶν εἰδικῶν δικανικῶν ἐπιτροπῶν, δὲν ἐδύναντο νὰ καθυποδληθῶσιν ὑπὸ κρίσιν παράνομον, καὶ ἐπομένως οὔτε κατεδικάζοντο ὑπὸ τειούτων ἐπιτροπῶν. Ἀλλ' ἐάν τις ἐξ ἀμαθείας δὲν διαμαρτύρηται κατὰ τῆς παρανόμου ταύτης πράξεως, ἢ ἡ διοίκησις καταπατοῦσα τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους τὸν ἐδίαζε καὶ διαμαρτυρόμενον νὰ διαφύγῃ τὸ ἀνήκον δικαστήριον, καὶ πρὸ παρανόμου ἐπιτροπῆς νὰ καταδικασθῇ· διὰ τοῦτο τὸ ἐγκληματικὸν δικαστήριον ἦτο εἰς χρέος νὰ ἐπικυρώσῃ ἐναντίον πάσης δικαισύνης καὶ νομιμότητος τὰς παρανομίας τῆς προλαβούσης διοικήσεως, καὶ νὰ συμπαρανομῇ ἤδη ἐκδιδόμενον τὰς ἀνομίας τῆς;

Προχωρῶν δὲ εἰς τὰς ἀναλύσεις του ὁ Κ. Συντάκτης λέγει· “Ἐάν ὁ κατὰ καιρὸν διορισμὸς δικανικῶν ἐπιτροπῶν ἦτον ἀσύμφωνος μὲ τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους, ἔχουν νὰ δώσῃν λόγον οἱ διοικηταί, διὰ τί ἐπύραξαν οὕτω· δὲν ἡμποροῦν ὅμως νὰ παιδεύθωσιν, ὑποβαλλόμενοι εἰς νέας διαδικασίας οἱ παρὰ τῶν ἀνεκκλήτων ἐπιτροπῶν κριθέντες κ.τ.λ.”. Ναι· εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι οἱ διοικηταί εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰς παρανόμους τῶν πράξεις, καὶ θαυμάζω πῶς ὁ Συντάκτης ἤδη εἰς τοῦτο συμφωνεῖ, ἐν ᾧ προλαβόντως ἐριστικῶς ἐναντιοῦτο, ἀγωνιζόμενος νὰ ἀναιρέσῃ τὴν περὶ ὑπευθυνότητος τῶν διοικητῶν προεκ-

δοθεῖσαν διατριβὴν μου (Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 29)· ἀλλ' ὅχι διὰ τοῦτο οἱ παρανόμως ἀθωωθέντες, δὲν πρέπει νὰ δικασθῶσιν ἐννόμως· καθότι πᾶσα πράξις παρανόμος εἶναι αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν ἄκυρος· διὸ καὶ τὰ πράγματα μένουσιν εἰς τὴν προτέραν τῶν καλῶσιν, ὁποῖαν εἶχον πρὸ τῆς παρανόμου πράξεως. “Ὡστε πᾶς ἐγκαλούμενος παρανόμως ἀθωωθείς, διαμένει πάντοτε ὑπόδικος, ἕως ὅτου καθυποδληθεῖς ὑπὸ νόμιμον δίκην, ἀθωωθῇ, ἢ καταδικασθῇ.” Ἀλλ' οὔτε ἀνεκκλήτοι αἱ τοιαῦται εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ ἦσαν· διότι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μίαν καὶ μόνην ἐγνώριζεν ἀνεκκλήτων ἐπιτροπῶν, τὴν ἐννεαμελῆ, τῶπον ἐπέχρυσαν ἀνωτάτου δικαστηρίου, σταθερῶς διατρίβουσιν, ὅπου καὶ ἡ Διοίκησις, κατὰ τὸν § 94' τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν συντάγματος· πρωτοπαρουσίαστος δὲ ὑπόθεσις εἰς αὐτὴν δὲν ἀνεφέρετο, κατὰ τὸν § 98' τοῦ αὐτοῦ συντάγματος. “Ὡστε καὶ αὕτη ἡ ἐπιτροπὴ ἂν ἐδίκασε πρωτοπαρουσιάστως, ἢ ἀπόφασις αὐτῆς ἦτο πάντῃ ἄκυρος.

“Ἦτο θέλησις τοῦ ἔθνους νὰ ἐσυσταίνετο γενικὸν κριτήριον καὶ ἄχρι τῆς συστάσεως τούτου ἐννεαμελὲς καὶ σταθερὰ ἐπιτροπὴ· ἀφ' οὗ ὅμως τοῦτο δὲν ἐγίνε, πῶς θέλησιν ἐφανέρωσε τὸ ἔθνος εἰς τὴν τελευταίαν του συνέλευσιν; Ἐζήτησε μὲν νὰ παύσῃ τὰς διὰ μερικῶν ἐπιτροπῶν διαδικασίας, προέβλεπον διὰ τὸ μέλλον, ἀλλ' οὔτε ἐπέμεινεν εἰς τὸ σταθερὸν καὶ ἐννεαμελὲς τῆς ἐπιτροπῆς· διότι ἐδιώρισε πενταμελὲς καὶ προσωρινὸ δικαστήριον· οὔτε ἠθέλησε νὰ ἀναιρέσῃ τὰς ἀποφάσεις, ὅσαι εἶχον προεκδοθῇ ἀπὸ τὰς κατὰ καιρὸν διορισθείσας ἐπιτροπὰς· διότι τοιαύτην θέλησιν ἔαν εἶχεν, ἠθέλε τὴν φανερῶσαι, ὡς τὴν ἐφανέρωσε καὶ διὰ τὰς παρανόμως γενομένας ἐκπονήσεις ἀφθάπτων κτημάτων.”

(Τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.)

Γολέτα Ψαριανή, καλουμένη Ἀθηνα, διοικουμένη παρὰ τοῦ Κ. Δημητρίου Ἀρσανίτη, ἐφθασεν εἰς Ναύπλιον ταύτην τὴν ὥραν ἀπὸ Μονεμβασίας μετὰ δύο ἡμερῶν πλοῦν. Ὁ κυβερνήτης αὐτῆς λέγει ὅτι εἰς Μονεμβασίαν ἦλθε γράμμα παρὰ τοῦ Κ. Τζανετάκη, τὸ ὁποῖον φανερόναι ὅτι ὁ ἱμπραχίμης ἐπροχώρησεν ἕως εἰς τὸ Βαθὺ, ὅπου εὐρὺν ἀντίστασιν παρὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατορθώσῃ τι ἐπέστρεψε κακῶς ἔχων εἰς Ἑλὸς.